

mig fra at høre Ved til det Baal, som man nu næsten skulde synes, at der var baaret tilstrækkelig Ved til, for derved at fortære al den Forbindelse, som der har været tilstede imellem Medlemmerne af det tidligere forenede Venstre. Naar jeg siger „saavidt muligt“, da siger jeg det navnlig efter den Udtalelse, som jeg hørte fra det ærede Medlem fra Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), som netop sagde, at han vilde advare imod denne Maade at drage Personligheder frem paa; thi det forekommer mig, at det ærede Medlem selv meget stærkt kom til at blive personlig, idet han udtalte, at man sagtens kunde stemme imod Finantsloven naar man vidste, at man var i Mindretal. Det ligger jo, synes mig, nær at tænke, at hermed skal menes, at der maa gives Medlemmer, som stemme imod Finantsloven, fordi de vide, at de ere i Mindretal, og at de ellers ikke vilde gjøre det. Dette er Grunden, hvorfor jeg har begjæret Ordet, og jeg vil sige, at dersom jeg stod sammen med 51 Meningsfæller, saa vilde jeg være langt mere glad ved at stemme imod Finantsloven, end jeg er nu, da jeg veed, jeg staar i Mindretal. Jeg tvivler foresten ikke om, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, vil tage denne Erklæring for gode Vare. Grunden, hvorfor jeg vil gjøre dette, er den, at vi jo alle vare enige om, at vi ville have en virksomhedsfuld Forkastelse af Provisoriet, og nu er min Opfattelse den, at for at faae denne Lov forkastet er det ikke tilstrækkeligt, at selve Loven forkastes; thi dermed er Handlingen ikke, kan jeg sige, hørt op; Retsbevidstheden er ikke fyldestgjort, før de samme Mænd, som have udstedt den, ere komne til at falde paa deres Gjæringer. Nu staar det for mig saaledes, at man allere de ved at bevilge dem en midlertidig Lov noget svækker den Afstemning, der da fandt Sted, men dersom vi bringe dette Ministerium til at staa paa den Grundvold, som vi have lagt under dets Fødder ved den ordenaie Finantslov, — og hvis de Andre have den samme Opfattelse, maa de komme til det samme Udslag som jeg — saa forekommer det mig, at der af Forkastelsen af Provisoriet i Virkeligheden kun bliver Formen tilbage. Denne Opfattelse har jeg deraf, og derfor kan jeg paa ingen Maade gaa med til at stemme for Finantsloven, men vil afgjort stemme mod den, selv om det er den af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds nærede Mening, at det er Løppunktet af politisk Ufor-

stand. Derved vil man ogsaa kunne forstaa, at enhver Bevilling, der gaar ud over et kort begrændset Tidspunkt, inden der finder et Ministerkifte eller en Oplysning Sted, vil jeg ikke kunne være med til ligeoverfor dette Ministerium. Ganske vist kunde man nok sige, at vi have været med til at bevilge andre Ministerier Penge, som vi havde en afgjort Mistillid til, og at vi have udtalt det paa en meget stærk Maade; det er sandt; men det er dog den væsentlige Forskjel, at intet af disse Ministerier har begaaet en saadan Handling, som vi have betegnet ved et klart og utvetydigt Grundlovsbrud. I det Dieblis, det er indtraadt, ser jeg ikke Andet, end at enhver Sammenligning mellem Afstemningerne paa Finantslovene under tidligere Ministerier og Afstemningerne paa denne Finantslov er urimelig. Der er naturligvis intet Meuneske, ialtsald da ikke i denne Sal, som har den ensfoldige Opfattelse, at Bevilgerne paa Finantsloven ere til Ministeriets private Raadighed, det Gnefte, de faae deraf, er Ministerlønningerne. At man gjør det muligt for Ministeriet at fortsætte Styrelsen paa en lovlig ordinair Maade, et Ministerium, mod hvem man har udtalt, kan jeg sige, de stærkeste Ord, man vel kan udtale mod Noget, det er efter min Mening en stærk Tilskjædegivelse af Tillid. Man kan muligvis svække denne Tillidsærklæring Noget ved at udtale sin Utilfredsbed med og Misbilligelse af dette Ministerium, ligesom jeg ogsaa nok tror, at man kunde forstærke denne Tillidsærklæring ved at udtale sin Tilslutning og Tillid til det, men et Faktum er og bliver det, at Handlingen i sig selv er en virkelig Tillidsærklæring. Jeg synes ikke, at dette kan bortforklares, og jeg tror ogsaa, at man gjør bedst i at indrømme det. Noget Andet er det, om det er klogt eller ikke klogt. For mig staar det saaledes, at jeg vilde svække Afstemningen den 7de November, hvis jeg vilde stemme for Finantsloven; derfor kan jeg ikke gaa med dertil, men vil afgjort stemme imod den. Hvis jeg havde haft 51 Meningsfæller, havde jeg været langt mere glad ved at gjøre det.

Alberti: Den nu foreliggende Afstemning vil efter mit Skjøn være Slutstenen paa dette Folkethings Virksomhed. Jeg antager det for afgjort, at Finantsloven ikke vender her tilbage; Afstemningen her maa afgive et Stempel for dette Thinnis Virksomhed. Skal man tro Finantsudvalgets For-